

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2016. év szeptember hó 21. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2016. év szeptember 22. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott és 8 társa ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2015. év április hó 28. napján kelt 23.B.3/2011/256. számú ítéletét III. r., IV. r és ifj. VI. r. vádlottakkal szemben **megváltoztatja.**

III. r. vádlott 6 rb. a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés szerint minősülő cselekményeinek megjelölésénél a 2 rb. bűnsegédként történt elkövetésre utalást mellőzi, a vádlott társtettesi minőségét 6 rb. cselekményben állapítja meg.

III. r. vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe - annak végrehajtása esetén - beszámítani rendelt őrizet utolsó napját 2009. szeptember 29. napjában állapítja meg.

IV. r. vádlott 4 rb. a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés szerint minősülő cselekményeinek megjelölésénél az 1 rb. bűnsegédként történt elkövetésre utalást mellőzi, a vádlott társtettesi minőségét 4 rb. cselekményben állapítja meg.

IV. r. vádlottal szemben a Paksi Járásbíróság 2015. június 12. napján jogerős 9.B.197/2014/9. számú ítéletének próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezi és a próbára bocsátást megszünteti.

A halmazati büntetést az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt is kiszabottnak tekinti.

ifj. VI. r. vádlott 6 rb. a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés szerint minősülő cselekményeinek megjelölésénél az 1 rb. bűnsegédként történt elkövetésre utalást mellőzi, a vádlott társtettesi minőségét 6 rb. cselekményben állapítja meg.

Az ítélet bevezető részében megjelölt tárgyalási napok közül a 2013. szeptember 12. napjának megjelölését mellőzi, a 2013. december 10. napját feltünteti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. r., III. r., IV. r., ifj. V. r. és ifj. V.rendű vádlott neve VI. r. vádlottakkal szemben **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből kötelezi

I. r. vádlottat 16.320.-(tizenhatezerháromszázhusz) forint,

II. r. vádlottat 20.370.-(húszezerháromszázhetven) forint,

III. r. vádlottat 20.370.-(húszezerháromszázhetven) forint,

IV. r. vádlottat 19.050.-(tizenkilencezer-ötven) forint,

ifj. V. r. vádlottat 16.320.-(tizenhatezerháromszázhusz) forint,

ifj. VI. r. vádlottat 20.370.-(húszezerháromszázhetven) forint megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Budapest Környéki Törvényszék a 2015.április hó 28. napján kihirdetett 23.B.3/2011/256. számú ítéletében

„I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- 4 rendbeli tártstettesként elkövetett testi sértés büntettségében (1 rendbeli, Btk. 164.§ (1) bek. és (8) bek. I. fordulat, 3 rb. a Btk. 164.§ (1) bek. és (3) bek.), valamint
- 1 rendbeli tártstettesként, erőszakkal elkövetett magánlaksértés büntettségében (Btk. 221.§ (1) bek, (2) bek. c) és d) pont és (4) bek.),

melyért öt - halmazati büntetésül - 1 év 10 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

„II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- 5 rendbeli tártstettesként elkövetett testi sértés büntettségében (1 rendbeli, Btk. 164.§ (1) bek. és (8) bek. I. fordulat és 4 rb. a Btk. 164.§ (1) bek. és (3) bek. melyből 1 rb. kísérlet), valamint
- 1 rb. tártstettesként, erőszakkal elkövetett magánlaksértés büntettségében (Btk. 221.§ (1) bek, (2) bek. c) és d) pont és (4) bek.),

melyért ezért öt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

„III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- 7 rendbeli testi sértés büntettségében (1 rendbeli, Btk. 164.§ (1) bek. és (8) bek. I. fordulat, mint tártstettes, 6 rb. a Btk. 164.§ (1) bek. és (3) bek. melyből 3 rb. tártstettesként elkövetett, 3 rendbeli kísérlet, 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett), valamint
- 1 rendbeli tártstettesként, erőszakkal elkövetett magánlaksértés büntettségében (Btk. 221.§ (1) bek, (2) bek. c) és d) pont és (4) bek.),

ezért öt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette.

„IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- 5 rendbeli testi sértés büntettségében (melyből 1 rendbeli a Btk. 164.§ (1) bek. és (8) bek. I. fordulat, mint tártstettes, 4 rb. a Btk. 164.§ (1) bek. és (3) bek. melyből 3 rb. tártstettes, 1 rb. bűnsegéd és 1 rb kísérlet), valamint
- 1 rb. tártstettesként, erőszakkal elkövetett magánlaksértés büntettségében (Btk. 221.§ (1) bek, (2) bek. c) és d) pont és (4) bek.),

ezért öt - halmazati büntetésül - 1 év 10 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

Ifj. „V.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- 4 rendbeli társtettesként elkövetett testi sértés büntetőjében (1 rendbeli, Btk. 164.§ (1) bek. és (8) bek. I. fordulat és 3 rb. a Btk. 164.§ (1) bek. és (3) bek.), valamint
- 1 rb. társtettesként, erőszakkal elkövetett magánlaksértés büntetőjében (Btk. 221.§ (1) bek, (2) bek. c) és d) pont és (4) bek.),

ezért őt - halmazati büntetésül - 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

Ifj. „, VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- 6 rendbeli testi sértés büntetőjében (Btk. 164.§ (1) bek. és (3) bek. melyből 4 rb. társtettesként elkövetett, 1 rb. Bűnsegédként elkövetett, és 3 rb. kísérlet), valamint
- 1 rb. társtettesként, erőszakkal elkövetett magánlaksértés büntetőjében (Btk. 221.§ (1) bek, (2) bek. c) és d) pont és (4) bek.),

ezért őt - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

„, VII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- 3 rendbeli társtettesként elkövetett testi sértés büntetőjében (Btk. 164.§ (1) bek. és (3) bek.), valamint
- 1 rb. társtettesként, erőszakosan, felfegyverkezve, csoportosan elkövetett magánlaksértés büntetőjében (Btk. 221.§ (1) bek, (2) bek. c) és d) pont és (4) bek.),

ezért őt - halmazati büntetésül - 1 év 4 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

VIII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- 3 rendbeli társtettesként elkövetett testi sértés büntetőjében (Btk. 164.§ (1) bek. és (3) bek.), valamint
- 1 rb. társtettesként, erőszakosan, felfegyverkezve, csoportosan elkövetett magánlaksértés büntetőjében (Btk. 221.§ (1) bek, (2) bek. c) és d) pont és (4) bek.),

ezért őt - halmazati büntetésül - 1 év 4 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

IX.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- 8 rendbeli bűnsegédként elkövetett testi sértés büntetőjében (melyből 1 rb. a Btk. 164.§ (1) bek. és (8) bek. I. fordulat, 7 rb. a Btk. 164.§ (1) bek. és (3) bek. melyből 4 rb. kísérlet), valamint
- 1 rb. bűnsegédként, erőszakosan, felfegyverkezve, csoportosan elkövetett magánlaksértés büntetőjében (Btk. 221.§ (1) bek, (2) bek. c) és d) pont és (4) bek.),

ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

Megállapította, hogy a vádlottak a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban annak 2/3 része kitöltését követően bocsáthatók feltételes szabadságra és ez esetre a I.r., II.r., III.r., IV.r. és ifj. V.r. vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. Az eljárás során lefoglalt és a Budapest Környéki Törvényszék Bny.21/2011.

számon kezelt 1 db baseball ütő elkobzását elrendelte és rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélettel szemben az ügyész I.r., II.r., III.r., IV.r., valamint ifj. V.r. vádlottak terhére a büntetés súlyosításáért jelentett be fellebbezést, míg azt ifj. VI.r., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottak vonatkozásában tudomásul vette. Az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottak és védőik felmentésért, az V.r. vádlott és védője enyhítésért, a VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak és védőik felmentésért és a bűnügyi költségre megfizetésére kötelezés miatt ugyancsak fellebbezéssel éltek. Az ítéletet IX.r. vádlott és védője tudomásul vette. Az ítélet kihirdetését és a jogorvoslati nyilatkozatok megtételét követően, de még a jegyzőkönyv lezárása előtt, VII.r. és VIII.r. vádlottak és védőik egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy bejelentett fellebbezéseiket visszavonják. Mindezek alapján a Budapest Környéki Törvényszék ítélete a kihirdetése napján VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Az ügyész az I-V.r. vádlottak terhére bejelentett fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy az e vádlottak terhére megállapított bűncselekmények tárgyi súlya, valamint az enyhítő és súlyosító körülmények összevetése alapján nem volt helye a kiszabott szabadságvesztés büntetések felfüggesztésének, melyre figyelemmel a vádlottakat a közügyek gyakorlásától is el kellett volna tiltani. A törvényszék nem értékelte kellő súllyal a társtettesként történt elkövetést, a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát és a többszörös halmazatot, hiszen önmagában az életveszélyt okozó testi sértés büntetnének megállapítása esetén is csak a büntetési tétel minimumának kiszabása esetén kerülhetett volna sor a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére, miközben I.r., III.r. és ifj. V.r. vádlottakkal szemben még további 4, II.r. és IV.r. vádlottakkal szemben pedig további 5 bűncselekmény miatt kellett a bírónak büntetést kiszabnia. A súlyosító körülmények kellő súllyal történt értékelése a bekövetkezett időmúlás ellenére sem tette volna lehetővé a kiszabott büntetések végrehajtásának felfüggesztését, de III.r. vádlott vonatkozásában a büntetett előélete sem került súlyosító körülményként értékelésre. A végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása tehát ezen vádlottak tekintetében indokolt, mely esetben nem mellőzhető a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása sem.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.780/2011/8. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezéseket alaptalannak minősítette. Álláspontja szerint a törvényszék perrendszerűen lefolytatott bizonyítási eljárást követően a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg, melyet igen részletesen meg is indokolt, ennek következtében az a felülbírálat során is irányadó. A vádlottak és védőik által előterjesztett, felmentést célzó fellebbezések a bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadják, így a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetnek. A megállapított tényállásból okszerűen következik a vádlottak bűnössége, cselekményeik minősítése a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek ugyancsak mindenben megfelel. A törvényszék helyesen vette számba a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket is, azonban azokat az I-II-III-IV-V.r. vádlottak esetében nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Az ezen vádlottak terhére megállapított bűncselekmények konkrét tárgyi súlya, illetve a többszörös halmazat az I.r., IV.r. és V.r. vádlott esetében az enyhítő rendelkezések alkalmazását, míg II.r. és III.r. vádlottak kapcsán a büntetés törvényi minimumban történő kiszabását nem teszi lehetővé. A büntetési célok eléréséhez valamennyi, az ügyészi fellebbezéssel érintett vádlott esetében lényegesen súlyosabb, végrehajtandó szabadságvesztés és ez mellett közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása szükséges. VI.r., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottak esetében a kiszabott büntetés megfelelő, lényeges enyhítése nem indokolt. Az ítélet járulékos döntései törvényesek. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésen - melyen az ügyész részt venni nem kíván - a Budapest Környéki Törvényszék

23.B.3/2011/256. számú ítéletét az I-II-III-IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a büntetést kiszabó részében változtassa meg, a büntetésüket lényeges tartamban súlyosítsa, a felfüggesztő rendelkezéseket mellőzze s őket a közügyektől tiltsa el, az ítéletet a VI-VII-VIII. És IX.r. vádlottak vonatkozásában hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen III.r. vádlott és i V.r. vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg, magukat előzetesen nem mentették ki. VI.r. vádlott csatolt egy beadványt, melyben V.r. vádlott bejelentette, hogy külföldön dolgozik, ezért a nyilvános ülésen megjelenni nem tud. Igazolást nem csatolt, objektív akadályra nem hivatkozott, melyre tekintettel a nyilvános ülés megtartásának törvényi akadály a vádlottak vonatkozásban sem volt.

I.r. vádlott védője perbeszédében kiemelte, hogy védenca a terhére rótt bűncselekmény elkövetését következetesen tagadta, azokban nem vett részt már megjelenése alapján is látszik, hogy nem egy „verekedős fajta”. Egyik szemére nem lát, a másikra alig, dialízisre jár és 80%-os egészségkárosodása van, így felmentése indokolt. A védenca terhére bejelentett ügyészi fellebbezés kapcsán kifejtette, hogy az a terhelt egészségi állapotára, börtöntűrő képességének hiányára és az igen jelentős időmúlásra figyelemmel a tényállás megalapozottnak történő elfogadása esetén sem vezethet eredményre. A büntetés súlyosítása ellen hat az a körülmény is, hogy az I.r. vádlott alacsony jövedelme és rossz egészségi állapota ellenére családját jelenleg is támogatja.

I.r. vádlott személyi körülményei kapcsán előadta, hogy nyolc osztályt végzett, korábban kőműves mellett dolgozott, azonban egészségi állapota miatt munkát végezni már nem tud. Rokkantsági nyugdíj címén 20.000,- Ft jövedelemre tesz szert, felesége 57.000,- Ft jövedelemben részesül, kiskorú gyermeke nincs, azonban kiskorú unokáját felségével közös háztartásában maga neveli. Tartozása nincs. Az ügy érdemével kapcsolatban kijelentette, hogy a bűncselekményt nem követte el, nem bántott senkit.

II.r. vádlott védője az elsőfokú eljárásban előadott perbeszédét fenntartva, védenca következetes tagadására hívta fel a figyelmet. Kiemelte, hogy a család indokolatlanul vonta be a jelen ügybe a családot. Az ügyészi fellebbezés kapcsán rámutatott, hogy a II.r. vádlott azóta sem követett el bűncselekményt, a bűnügyi költség viselésére kötelezés jövedelme emelkedése ellenére is több, mint egy éves jövedelemelvonást eredményezne, miközben indokolatlan volt az elemorvos szakértői vélemény beszerzése is. Mindezek alapján elsődlegesen a II.r. vádlott felmentésére, másodlagosan a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezés elutasítására és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés mellőzésére tett indítványt.

II.r. vádlott a személyi körülményei kapcsán elmondta, hogy az általános iskola nyolc osztályát végezte el. Cukorbetegségben szenved, melyre inzulin kezelésben részesül. Mozgásában korlátozott, bottal jár, rokkantsági segélyből havi 45.000,- forint jövedelemre tesz szert. Nős, felesége munkanélküli, havi jövedelme 22.000,- Ft. Három kiskorú unokáját feleségével közös háztartásában neveli. Vagyontalan, más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban. A terhére rótt bűncselekményt nem követte el, az szándékában sem állt. Megítélése szerint a család tagjai maguk közt verekedtek össze, őt azért keverték az ügybe, mert amikor gépkocsiját ellopták, ő vitte el unokatestvérét a rendőrségre. közölték azt is, hogy ha a feljelentést a gépkocsi ügyében visszavonják nem tesznek rájuk terhelő vallomást. Egyébként is alkoholisták, maguk között is folyton veszekednek, feltehetően románok támadták meg őket.

III.r. vádlott védője perbeszédében kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegeléssel, védenca tagadásával szemben állapította meg. A tanúk vallomásai azonban következtelenek, a

nyomozás során tett vallomásaikat jórészt visszavonásra kerültek, előadásait a szakértői vélemények sem támasztották alá. Ezzel szemben védence következetesen tagadta a cselekményt, mindösszesen annyit tett, hogy az egyik sértettet megrúgta, így megítélése szerint felmentése indokolt. A korábban kizárólag felmentés érdekében bejelentett fellebbezését kiegészítve, másodlagos indítványában a büntetés enyhítésére is indítványt tett.

IV.r. vádlott védője ugyancsak védence következetes tagadását és a tanúk vallomásainak tárgyalási szakban történt visszavonását hangsúlyozta, a felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Másodlagos indítványában a főügyészség súlyosítására irányuló álláspontját az időmúlásra figyelemmel alaptalannak tartotta.

IV.r. vádlott a személyi körülményei kapcsán elmondta, hogy alkalmi jelleggel kőműves mellett dolgozik, de többféle segélyben is részesül, így átlagosan havi 30.000 - 40.000,- Ft jövedelemre tesz szert. Élettársi kapcsolatban él, élettársa jövedelemmel nem rendelkezik, tulajdonában áll egy ingatlan és a szülei is támogatják. Kiskorú gyermeke, más tartásra szoruló hozzátartozója nincs. Magas vérnyomásban és cukorbetegségben szenved. Büntetlen előéletű.

V.r. vádlott védője védőtársaihoz csatlakozva előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét csupán a sértettek visszavont vallomásaira és közvetett információkra alapította a vádlottak következetes tagadásával szemben. Álláspontja szerint a védence terhére rótt bűncselekmény elkövetése kétséget kizáróan nem bizonyítható, így az V.r. vádlott felmentésére tett indítványt.

VI.r. vádlott védője a korábban felmentés érdekében bejelentett fellebbezését módosítva, azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 373.§ (1) bekezdés III. a) és b) pontjában foglalt okokból helyezze hatályon kívül és az első fokon eljáró bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására. Indokolása szerint iratellenes az ítélet 11. oldalán annak rögzítése, hogy védence bántalmazásában részt vett, e megállapítás egyebekben a rendelkező résszel is ellentétben álló. Az indoklás 59. oldalán írtak ugyancsak ellentétesek az ítélet rendelkező részével. Itt a bíróság azt rögzítette, hogy csak azon bűncselekményekben állapította meg védence tettesi részvételét, ahol őt a sértettek pontosan megnevezték, de a bűnösségre levont következtetések ezzel nincsenek összhangban. Az indoklás hivatkozik arra, hogy ügyfelére terhelő vallomást tett, azonban az ítélet 34-35. oldalán tanú vallomása kapcsán rögzítettek ezzel ellentétesek, ezen ellentmondások feloldására nem került sor, de téves következtetést vont le vallomásából is. Összességében az ítélet indokolása ellentétes a rendelkező részt tartalmával. A törvényszék a védence terhére rótt további bűncselekmények kapcsán sem tett eleget indokolási kötelezettségének. Elmulasztotta a sértettek így tanúk vallomásai közötti ellentmondások feloldását és nem adott számot arról, hogy a tényállás megállapítása során mely tanú előadását és milyen okból fogadta el. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmatlan, a hatályon kívül helyezése szükséges. Másodlagos indítványában kiemelte, hogy a VI.r. vádlott a cselekményekben aktívan nem vett részt, tevőleges magatartást nem tanúsított, így cselekvősége legfeljebb bűnsegédi magatartásként értékelhető, melyre figyelemmel a VI. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítése indokolt.

VI.r. vádlott a személyi körülményei kapcsán elmondta, hogy két kiskorú gyermekét a saját háztartásában neveli, előző kapcsolatából származó harmadik kiskorú gyermekével a kapcsolatot nem tartja, a tartásáról sem gondoskodik. Élettársi kapcsolatban él, azonban élettársa börtönben van. Vagyontalan, a Dunakeszi Városi Bíróság megelőzően pénzbüntetésre ítélte. Jelenleg a dogozik műtősségédként, havi jövedelme 120.000 -130.000 Ft. Az ügy érdemét illetően kifejtette, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el, csak bosszúból vonták őket eljárás alá.

Az utolsó szó jogán I.r. vádlott és VI.r. vádlott felszólalni nem kívánt, II.r. vádlott és IV.r. vádlott az ártatlanságát hangoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2016. szeptember 21. napján tartott nyilvános ülésen meghozott és kihirdetett, ugyanezen a napon jogerős 3.Bf.217/2015/18-II. számú végzésével a közokirat-hamisítás bűntette miatt IV.r. vádlottal szemben a Paksi Járásbíróságon 9.B.197/2014. számon folyamatban volt és a Paksi Járásbíróság 2015. június 12. napján jogerős 9.B.197/2014/9. számú ítéletével szemben 2 év próbára bocsátással befejezett, a Fővárosi Ítéltáblán próbára bocsátás megszüntetése érdekében 3.Bf.330/2016. számra iktatott büntetőügyet a Be.345.§-ára figyelemmel a Be. 265.§ (2) bekezdése alapján a jelen ügghöz egyesítette.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság az I-II-III-IV. és V.r. vádlottak kapcsán bejelentett kétirányú fellebbezések és a VI.r. vádlott javára bejelentett védelmi fellebbezés alapján a Budapest Környéki Törvényszék 2015. április 28. napján kelt 23.B.3/2011/256. számú ítéletét az azt megelőző eljárással együtt I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r. és VI.r. vádlottak vonatkozásában a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt, teljes terjedelmében felülbírált. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a IX.r. vádlott esetében bejelentett jogorvoslat hiányában, míg a VII.r. és VIII. r. vádlott esetében a javukra bejelentett vádlotti és védői fellebbezések visszavonása okán a kihirdetése napján jogerőre emelkedett, az ítélet másodfokú eljárásban történő felülbírlatára a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottak tekintetében a fellebbviteli főügyészség indítványától eltérően lehetőség nem volt.

Az elsőfokú ítélet felülbírlata során az ítéltábla megállapította, hogy a Budapest Környéki Törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat alapvetően megtartotta. A Be. 373.§ (1) bekezdés I. és II. pontjában meghatározott, az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezető eljárási szabálysértésre nem került sor, ilyenre a felek sem hivatkoztak. Az elsőfokú bíróság a 2012. október 02. napjával megkezdett tárgyalási folyamat során eleget tett a tárgyalás folytonosságával kapcsolatos követelményeknek is. Az ügy átszignálását követően a Be. 287.§ (3) bekezdésében írtaknak megfelelően az eljárást a 2013. április 15. napján tartott tárgyaláson teljes egészében előlről kezdte, a megszakított tárgyalást 6 hónapon belül minden esetben folytatta, a nyolc napos időköz túllépése esetén a feleket a Be. 287.§ (5) bekezdésében biztosított indítványtételi jogukra figyelmeztette. A bizonyítási eljárás során a terheltek, a tanúk és a szakértők kihallgatása, a figyelmeztetések alapvetően törvényesek voltak, ezek és az arra adott válaszok a jegyzőkönyvben rögzítésre kerültek. Eljárási szabályt sértett ugyanakkor a törvényszék, amikor a 2013. szeptember 10. napján tartott tárgyaláson I.r., IV.r. és V.r. vádlottak elmeállapotáról szakvéleményt adó szakértők együttes meghallgatása helyett, kizárólag hallgatta meg. A Be. 101.§ (2) bekezdése ugyanis az elmeállapot vizsgálatánál két szakértő kötelező alkalmazását írja elő. Tekintettel azonban arra, hogy az írásbeli szakvélemények elkészítésében a törvényi előírásoknak megfelelően két szakértő vett részt és a tárgyaláson meghallgatott szakértő részéről az abban foglaltak kiegészítésre vagy módosítására nem került sor, a bizonyíték kirekesztéséhez vezető eljárási szabálysértés nem valósult meg. Törvénysértően került sor továbbá tanú esetében írásbeli tanúvallomásának bizonyítékként történő értékelésére. A Be. 85.§ (6) bekezdése ugyanis előírja, hogy ha a tanú szóbeli kihallgatás nélkül vagy a szóbeli kihallgatást követően írásban tesz vallomást, az írásbeli vallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak (81. és 82. §), valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. E követelménynek a tanú bírósági iratok 138. sorsz. alatti írásbeli vallomása nem felel meg, ezért azt a másodfokú bíróság a a Be. 85.§ (3) bekezdésére is figyelemmel a bizonyítékok köréből kirekeszti. Egyebekben a releváns okirati bizonyítékokat a törvényszék a Be. 301.§-ában írtaknak megfelelően teljes körűen a tárgyalás

anyagává tette, a felek részére az indítványtétel, a kérdezés és észrevételezés lehetőségét biztosította.

Ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta, a vád által kijelölt körben releváns és beszerezhető bizonyítékokat feltárta, azokat ítéletében részletesen és iratszerűen megjelölte. A tanúk korábbi terhelő vallomásainak tárgyalási szakban történő visszavonására figyelemmel kiemelt alapossággal vizsgálta ennek lehetséges okait, elmeszakértőt vont be tanúk elmeállapotának és azzal összefüggő tanúzási képességének, szavahihetőségüket esetlegesen befolyásoló személyiségjegyeiknek vizsgálatára. A tanúkat korábbi vallomásaikkal, az azokban található ellentmondásokkal szembesítette, az eltérések okainak feltárására kísérletet tett, a családok közti konfliktus kapcsán intézkedő rendőr tanúkat - - valamint a kívülálló tanúkat - amennyiben az lehetséges volt a tárgyaláson kihallgatta, csakúgy mint a nyomozó hatóság ügyben eljáró tagját. Az előzmények körében beszerezte a Váci Járásbíróságon és társai ellen ellen garázdaság büntette és más bűncselekmények miatt indult büntetőügyben keletkezett tárgyalási jegyzőkönyveket és az ügyben született jogerős ítéletet is. A nyomozás során beszerezett orvosszakértői véleményekben írtakra tekintettel sértettek esetében az orvosszakértői vélemények kiegészítésének elrendelése útján megnyugtatóan tisztázásra került az is, hogy az eljárás tárgyát képező cselekmények következtében maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás e sértetteknek sem alakult ki. orvosszakértő tárgyaláson történt meghallgatása során megállapításra került az is, hogy sértett sérülései közvetett életveszélyes sérülések voltak. Tekintettel arra, hogy a rendőri intézkedésnél jelen volt további rendőr, - - tanúkenti kihallgatására, valamint a rendőri jelentés tárgyalás anyagává tételére sor került a tényállás felderítetlenségét nem eredményezte törvénysértően felhasznált írásbeli tanúvallomásának a bizonyítékok köréből történő kirekesztése sem.

A Budapest Környéki Törvényszék a vád tárgyává tett cselekmények szempontjából releváns bizonyítékok feltárását követően, azokat részletesen, iratszerűen megjelölte, majd okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek megfelelően, a Be. 78.§ (3) bekezdésében írtak szem előtt tartásával, egyenként és összességükben is értékelte, így ítélete az indokolás kisebb - a VI.r. vádlott védője által túlnyomórészt helyesen észlelt - hiányosságai ellenére is alkalmas volt arra, hogy a másodfokú eljárásban érdemi felülbírálat tárgyát képezze.

Észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy a mérlegeléssel megállapított tényállás nem tartalmaz több az elsőfokú bíróság által indokolása szerint is elfogadott tanúvallomás alapján megállapítható, a cselekmény helyes jogi megítéléséhez elengedhetetlen tény. Így azt, hogy VI.r. vádlott bántalmazásában tevékenyen részt vett oly módon, hogy őt a felsőtestén többször megütötte, nem tartalmaz tényállást bántalmazására vonatkozóan, nem rögzíti a magánlaksértés bűncselekménye szempontjából lényeges azon körülményt, hogy e bűncselekmény miatt magánindítvánnyal élt, a rendelkező résszel, a bizonyítékokkal és az ítélet indokolásával ellentétesen, iratellenesen rögzíti, hogy sértett bántalmazásában VI.r. vádlott részt vett, a módosított vádirati tényálláson túlterjeszkedve rögzíti, hogy a vádlottak is bántalmazták, hiányosan tartalmazza sérülésének jellegét, nem tartalmazza továbbá a Paksi Járásbíróság 2015. június 12.napján jogerős 9.B.197/2014/9. számú IV.r. vádlottal szemben 2 év próbára bocsátást alkalmazó ítéletében jogerősen megállapított tényállást. A történeti tényállás ezen hiányosságain túlmenően az ítélet megállapításai hiányosak a vádra történt utalás, a vádlottak személyi körülményei és előéleti adatai tekintetében is.

A Be. 2.§ (4) bekezdése szerint a bíróság köteles a vádat kimeríteni, a vádon túl nem terjeszkedhet, de nincs kötve a vádlónak a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítésére, a büntetés

kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó indítványához. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság elsőként a bíróság eljárásának kereteit kijelölő vádirati tényállást vonta vizsgálat alá. A Pest Megyei Főügyészség NF.6781/2009/76-VII. számú vádiratában rögzített tényállás lényege szerint a vádlottak azért jelentek meg a Vác, Kiskörút 13. szám alatt lévő ingatlannál, hogy az ott tartózkodókon elégtételt vegyenek a családtagjaikat aznap ért bántalmazás miatt, majd a helyszínre érve vascsövekkel, fakaróval, baseball ütővel felfegyverkezve, szándékegységben cselekedve, gyakorlatilag válogatás nélkül azonnal az ott lévő személyekre támadtak, akiket változó összetételben bántalmaztak is. Ezzel szemben a vádirati minősítés IX.r. vádlott kivételével csak az azon sértettek sérelmére történt bántalmazásokat rótták az egyes vádlottak terhére, akiknek a bántalmazásában tevőlegesen részt vettek, miközben a tényállásból megállapíthatónak tűnő lehetséges bűnsegédi magatartást minősítésében látszólag nem értékelte. Ezen ellentmondást a Pest Megyei Főügyészség vádiratához csatolt nyomozás megszüntető határozatai oldják fel. Ezek teszik ugyanis nyilvánvalóvá, hogy az ügyész az egyes vádlottak felelősségre vonását, mely sértettek sérelmére történt cselekményben kívánta, ekként a vád kereteinek kijelölésében meghatározó szerepet játszanak. Mindez a Be. 258.§ (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel szükségessé teszi azt is, hogy e körülményt a bíróság ítéletének indokolásában a vádra utalás körében rögzítse, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásának I. pontját a bírósági iratok 1. sorszáma alatt szereplő megszüntető határozatok alapján kiegészíti és rögzíti, hogy:

A Pest Megyei Főügyészség a 2011. január hó 13. napján kelt NF.6781/2009/76-I. számú határozatával és gyanúsítottakkal szemben a nyomozást a bántalmazása vonatkozásában a terhükre rótt az 1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének kísérlete és a Btk. 271§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) és d) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt a Be. 190.§ (1) bekezdés b) pontja alapján - mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény - megszüntette.

A Pest Megyei Főügyészség a 2011. január hó 13. napján kelt NF.6781/2009/76-II. számú határozatával gyanúsítottal szemben a nyomozást a bántalmazása vonatkozásában a terhükre rótt az 1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének kísérlete és a Btk. 271§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt a Be. 190.§ (1) bekezdés b) pontja alapján - mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény - megszüntette.

A Pest Megyei Főügyészség a 2011. január hó 13. napján kelt NF.6781/2009/76-III. számú határozatával gyanúsítottakkal szemben a nyomozást bántalmazása vonatkozásában a terhükre rótt az 1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének kísérlete és a Btk. 271§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) és d) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt a Be. 190.§ (1) bekezdés b) pontja alapján - mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény - megszüntette.

A Pest Megyei Főügyészség a 2011. január hó 13. napján kelt NF.6781/2009/76-V. számú határozatával szemben a nyomozást bántalmazása vonatkozásában a terhükre rótt az 1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének kísérlete és a Btk. 271§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) és d) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt a Be. 190.§ (1) bekezdés b) pontja alapján - mivel a nyomozás

adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény - megszüntette.

A Pest Megyei Főügyészség a 2011. január hó 13. napján kelt NF.6781/2009/76-VI. számú határozatával gyanúsítottal szemben a nyomozást a bántalmazása vonatkozásában a terhükre rótt az 1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés bűntettének kísérlete és a Btk. 271§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) és d) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt a Be. 190.§ (1) bekezdés b) pontja alapján - mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény - megszüntette.

Rögzítendő továbbá az is, hogy az ügyész végindítványában a vádirati tényállást módosította és a vádlottak által bántalmazott sértettek köréből mellőzte.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlottak személyi körülményei körében tett ítéleti megállapításokat a vádlottak másodfokú nyilvános ülésen tett, az eljárás egyéb adataival nem cáfolt nyilatkozatai, továbbá az I.r vádlott védője által csatolt orvosi iratok és a bűnügyi nyilvántartás adatai alapján az alábbiak szerint egészíti ki és helyesbíti:

I.r. vádlott esetében az alkalmi munka végzésére történő utalást mellőzi, és megállapítja, hogy az I.r. vádlott nephrosis szindrómában és krónikus veseelégtelenségben is szenved, látásban korlátozott, betegségei miatt 80%-os mértékű szervezeti egészségkárosodás került nála megállapításra. Jövedelme 20.000,- forint összegű rokkantsági nyugdíj. Tartozása nincs.

II.r. vádlott az általános iskola nyolc osztályát végezte el. Havi jövedelme 45.000,- forint összegű rokkantsági segély. Nős, felesége nem dolgozik, munkanélküli segélyből havi 22.000,- Ft jövedelemre tesz szert. Három kiskorú unokáját feleségével közös háztartásában neveli, tartásukhoz a gyermekek szülei nem járulnak hozzá. Vagyontalan. Büntetlen előéletű.

IV.r. vádlott alkalmi jelleggel kőműves mellett dolgozik, de kisebbségi képviselőként is tevékenykedik. Havi jövedelme átlagosan 30.000 - 40.000,- Ft. Magas vérnyomásban és cukorbetegségben szenved, ezért gyógyszeres kezelésben részesül. A Paksi Járásbíróság a 2015. április hó 30. napján kelt és a 2015. június hó 12. napján jogerős 9.B.197/2014/9. számú ítéletével közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bek. c) pont) két évre próbára bocsátotta.

V.r. vádlott esetében a vádlott előéleti adatai körében a Váci Járásbíróság 2010. december hó 02. napján jogerős 3.B.326/2009/13. számú ítéletére utalást a Btk. 97.§ (2) bekezdése alapján - miután az elítélés már a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletűek nyilvántartásában sem szerepel - mellőzi.

VI.r. vádlottnak három kiskorú gyermeke van. Az előző kapcsolatából származó kiskorú gyermekével a kapcsolatot nem tartja, tartásáról nem gondoskodik. Műtőssegédként egy kórházban dolgozik, havi jövedelme 120.000 -130.000,- Ft. Élettársa átlagosan havi 25.000 - 26.000,- forint jövedelemre tesz szert. Előéleti adatai körében a Dunakeszi Járásbíróság 2010. május 26. napján jogerős 8.B.144/2009/6. számú ítéletére utalást az ítéltábla a Btk. 97.§ (2) bekezdése alapján - a fent már kifejtett indokok alapján - ugyancsak mellőzi.

A másodfokú bíróság a tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok tartalma és ténybeli következtetés útján helyesbíti és kiegészíti az alábbiak szerint:

Az ítélet 10. oldal eső bekezdésének első mondatát, mint nyilvánvaló leírási hibából adódó ismétlést a tényállásból kirekeszti.

Az ítélet 10. oldalának második bekezdésének első mondatában a Váci Városi Ügyészség ügyszáma helyesen: B.1968/2009/4.szám.

Az ítélet 11. oldal alulról 21. sorában VI.r. vádlottra utalást - mint nyilvánvaló elírásból fakadót - mellőzi, helyette IV.r. vádlottra utal.

Az ítélet 11. oldal alulról 2. bekezdésének utolsó mondatát a bíróság által is elfogadott tanúk vallomásai alapján és ténybeli következtetés útján a vádirati tényállásnak megfelelően helyesbíti, kiegészíti és az alábbiak szerint állapítja meg:

„Eközben melljük ért VI.r. vádlott is, aki a kezében lévő vascsővel többször sértett combjára ütött, illetve sértettet a felsőtestén többször megütötte. III.r. és VI.r. vádlottak együttesen a hátán és a combján közepesen kisebb erővel bántalmazták sértettet is.”

Ezzel párhuzamosan az ugyanezen bekezdésben rögzített azon megállapításokat miszerint:

„ (VI.r. vádlott)..sértett bántalmazásánál jelen volt, jelenlétével szándékerősítőleg hatott III.r. vádlottra. III.r. vádlott sértett bántalmazásánál is jelen volt, jelenlétével itt is erősítőleg hatott VI.r. Vádlottra .”, mint a jogi indokolásra tartozót, de az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokkal önmagában is ellentétben álló következtetéseket a tényállásból kirekeszti.

Az ítélet 12. oldalának harmadik bekezdését követően a nyomozási iratok I. pld. 2. kötetének 377. oldala alapján rögzíti, hogy:

„sértett a sérelmére történt magánlaksértés büntette vonatkozásában a 2009. augusztus 29. napján magánindítvánnyal élt.”

Az ítélet 12. oldalának negyedik bekezdésének második mondatában sértett sérülései kapcsán orvosszakértő tárgyaláson tett nyilatkozata alapján rögzíti, hogy

„sértett által elszenvedett koponyacsonttörés és keményburok feletti vérzés által létrehozott életveszélyes állapot közvetett jellegű volt.” (23.B.3/2011/145. sz. jkv. 65.o)

Az ítélet 13. oldalán sértett sérülései kapcsán orvosszakértők szakértői véleménye alapján rögzíti, hogy:

„sértettnél az őt ért bántalmazások következtében maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás nem alakult ki.” (23.B.3/2011.sz. bírósági iratok 48.sz.)

Az ítélet 13. oldalán a sértettek sérüléseinek felsorolását követően a tényállást a Paksi Járásbíróság 2015. április 30. napján kelt és (Vác, 1961.01.18.,) vádlott vonatkozásában 2015. június 12. napján jogerős 9.B.197/2014/9. számú ítéletében megállapított tényállással kiegészíti és rögzíti, hogy:

„II. r. vádlott tulajdonát képezte a DDT-877 forgalmi rendszámú Mercedes típusú személygépkocsi, melyen I. r. vádlott „" néven üzenetet hagyott, miszerint azt megvásárolná, a kapcsolatfelvétel érdekében a telefonszámát az üzeneten hátrahagyta.

II. r. vádlott a megadott telefonszámon felvette a kapcsolatot I. r. vádlottal és megállapodtak abban, hogy I. r. vádlott 150.000,-Ft vételár ellenében megveszi az II. r. vádlott tulajdonát képező személygépkocsit.

Ennek érdekében I. r. vádlott 2013. január 24 .napján felesége társaságában megjelent a II. r. és III. r. vádlott lakcímén, ahol a gépjárművet megvásárolta II. r. vádlottól.

Az adásvételi szerződést tanúként III. r., I. r. vádlottak írták alá. A szerződés aláírásakor vételárat kifizette és a II. r. vádlott a gépjárművet át is adta a vevőnek, azonban törzskönyvet számára átadni nem tudott, tekintette] arra, hogy azt korábban elveszítette.

A törzskönyv elvesztését I. r. vádlott, mint eseti meghatalmazott 2013. január 28. napján jelentette be, majd annak postázási címeként a saját címét jelölte meg.

Figyelemmel arra, hogy az okmányiroda a kiállított új törzskönyvet I. r. vádlott címére küldte meg, annak megérkezéséről, az új törzskönyv számáról II. r. és III. r. vádlottak tudomással nem bírtak.

Miután III. r.; vádlott a törzskönyv megérkezéséről, annak számáról érdeklődött az okmányirodában, a törzskönyv számát az adásvételi szerződésben rögzítették, majd azt III. r. vádlott postai úton a Váci Okmányirodának megküldte.

Annak ellenére, hogy II. r. vádlott a forgalmi rendszámú típusú személygépkocsit eladta, a gépjármű vonatkozásában még további 2 példány kitöltetlen adásvételi szerződést írt alá eladóként, míg III. r. vádlott 2. számú tanúként.

nem intézkedett az iránt, hogy őt a gépjármű-nyilvántartásba tulajdonosként bejegyezzék, a gépjárművet a internetes oldalon eladásra hirdette meg.

A hirdetésre IV. r. vádlott jelentkezett, aki mozgássérült édesanyjának kívánt gépjárművet vásárolni. Ennek érdekében a IV. r. vádlott a nagydorogi papírboltban adásvételi szerződés nyomtatványt vásárolt, majd azt édesanyjával vevőként aláíratta.

Ezt követően IV. r. vádlott két ismerőse társaságában 2013. április 23. napján megjelent I. r. vádlott gödi lakcímén, ahol a gépjárművet megvizsgálás után édesanyjának meg kívánta vásárolni.

I. r. vádlott azonban IV. r. vádlott által vitt és vevő által korábban aláírt adásvételi szerződést nem fogadta el, hivatkozással arra, hogy ő a gépjárművet az eredeti tulajdonosok megbízásából árulja, akik számára egy adásvételi szerződést szintén aláírtak.

Ekkor I. r. vádlott elővette az II. r. vádlott által eladóként, míg III. r. vádlott által 2. tanúként aláírt adásvételi szerződést azzal, hogy azt írja alá.

IV. r. vádlott - aki a gépjárművet anyagi megfontolások miatt mindenképpen édesanyja, nevére szeretne volna megvásárolni - a szerződést névaláírással látta el a vevőnél, majd azt I. r. vádlott fia, aki a szerződés létrejöttének körülményeivel nem volt tisztában - 1. számú tanúként aláírta.

IV. r. vádlott a szerződés szerinti vételárat I. r. vádlottnak megfizette, majd a gépjárművel együtt távozott.

I. r. vádlott az adásvételi szerződés átadásakor tisztában volt azzal, hogy IV. r. vádlott azt a gépkocsi tulajdonjoga megváltozásának bejelentésekor felhasználja, ezen valótlan tartalmú okirat alapján a Közúti Közlekedési Nyilvántartásban valótlan adat kerül bejegyzésre.

IV. r. vádlott az általa édesanyja nevében aláírt adásvételi szerződést néhány napon belül a Okmányirodán benyújtotta, úgy, hogy nem tudott róla: korábban a gépjárművet II. r. vádlott eladta az I. r. vádlottnak és az erről szóló okiratot a gépjármű-nyilvántartás felé benyújtották.

A gépjármű-nyilvántartásba a 2013. április 23. napján kelt adásvételi szerződést alapján a gépkocsi tulajdonosaként bejegyezték."

Az ekként helyesbített és kiegészített ítéleti tényállás már hiánytalan, hibamentes, a vádlottak tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így irányadó volt a másodfokú eljárásban is. A vádlottak felmentésére irányuló védelmi fellebbezések - új bizonyíték hiányában - az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét és a tanúvallomások újraértékelését célozzák, így a megalapozott tényálláshoz kötöttség folytán a másodfokú eljárásban a Be. 351.§ (1) bekezdése és a Be. 352.§ (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethettek.

A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a szükséges körben eleget tett. Iratszerűen mutatta be a vádlottak védekezését, a tanúk vallomásait és a tanúk előadásában a tárgyalási szakban bekövetkező változásokat, a vallomásaik megváltoztatására adott magyarázataikat. Részletesen, sértettenként elkülönítve rögzítette a sérüléseikkel kapcsolatban született orvosszakértői vélemények adatait és az I.r., II.r., IV.r. és V. r. vádlottakkal kapcsolatos elmeorvos-szakértői megállapításokat is. E bizonyítékok megjelölése mindösszesen annyival egészítendő ki, hogy az eljárás során sor került III.r. vádlott elmeállapotának vizsgálatára is, mely megállapította, hogy a III.r. vádlott sem jelenleg, sem a terhére rótt cselekmény elkövetésének időpontjában nem szenvedett olyan kóros elmeállapotban, mely miatt képtelen lett volna vagy korlátozva lett volna a terhére rótt cselekmény következményeinek felismerésében vagy a felismerésnek megfelelő cselekvésben. A törvényszék ítélete IV. fejezetében részletesen számot adott arról, hogy a tényállását a vádlottak védekezésével és a tanúk tárgyalási szakban előadott, immár a vádlotti védekezéssel összhangban álló nyilatkozataival szemben, miért a tanúk nyomozás kezdeti szakaszában tett előadásaira és az azokat alátámasztó további bizonyítékokra, a családok közti konfliktusok tekintetében kívülállónak és elfogulatlannak tekinthető rendőr tanúk vallomásaira, a rendőri intézkedésekről készült jelentésekre és a sértettek sérüléseiről készült orvosszakértői véleményekre alapította. Az ennek kapcán kifejtett érvelésével az ítéletábra is maradéktalanul egyetért. Ítélete 47-59. oldalán vádlottanként és sértettenként elemezte a bizonyítékokat, mely ítéletszerkesztési megoldása - figyelemmel arra, hogy a vádlottak esetenként több sértett bántalmazásában is részt vettek, illetve az egyes sértettek más sértett bántalmazására vonatkozóan is vallomásokat tettek - gyakran vezetett felesleges ismétlésekhez, nagyban nehezítve a tényállás megállapításához vezető logikai folyamat megértését, különös tekintettel arra, hogy az egyes sértettek vallomásaiból - bár a bizonyíték hiteltérdeklősége kérdésében már korábban állástfoglalt - vádlottanként eltérő tartalmat emelt ki, majd a vallomásokat ismét értékelte. A VI.r. vádlott védője alappal kifogásolta azt, hogy az elsőfokú bíróság adós maradt a sértetti vallomások közt mutatkozó eltérések feloldásával, ez a mulasztása azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem eredményezte az indokolási kötelezettség hatályon kívül helyezéshez vezető mértékű megsértését. Egyrészt ugyanis a törvényszék által elfogadott bizonyítékok köre ennek ellenére aggálytalanul megállapítható volt, másrészt pedig a bántalmazásnál jelen volt sértettek vallomásai közt tapasztalható eltérések, valójában nem valós ellentmondások, hanem ugyanazon tényeknek a sértettek cselekmény során elfoglalt más és más helyzetéből fakadó, eltérő körülmények közti észlelésére vezethetők vissza. Azok a tanúk vallomásainak hitelérdeklőséget nem érintik, így a tényállás és az indokolás, illetve a rendelkező rész és az indokolás ellentmondásai az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés útján a másodfokú eljárásban orvosolhatók voltak.

sértett esetében a bántalmazásában részt vevő személyek köre és az általuk tanúsított magatartás a tanúk nyomozás kezdeti szakaszában tett érdemben egybehangzó vallomásai alapján hibamentesen került megállapításra azzal, hogy az ítélet 53. oldalán rögzített indokolásból egyértelműen megállapítható, ezen sértett bántalmazásában a tényállás 11. oldalán kifejtettekkel szemben nem ifj. VI.r. vádlott, hanem valóban IV.r. vádlott vett tevékenyen részt.

bántalmazása kapcsán az elsőfokú bíróság az 52-53. oldalon és az 58. oldalon kifejtett indokolása szerint ugyancsak a sértettek nyomozás során tett előadásait fogadta el. elmondta, hogy őt III.r. vádlott ütötte meg egy szerszámnyéllel a lábán több alkalommal, majd odaérkezett vádlott is, aki egy vascsővel a csípőjén és a combján ugyancsak többször megütötte (indokolás 32.o), előadása szerint III.r. vádlott ütötte az apósát, ő a segítségére sietett, ekkor kapott egy ütést a fejére, támadója ugyancsak a III.r. vádlott lehetett, (indokolás 35.o) pedig azt adta elő, hogy III.r. vádlott lábát ütötte vascsővel, majd amikor ő apja segítségére sietett, a III.r. vádlott az ő kezére is rávágott, de eközben oldalról és hátulról is verni kezdték. A feleségét hárman bántalmazták, II.r. vádlott, ifj. VI.r. vádlott és még egy személy. E vallomásokból megállapítható, hogy bántalmazására egy időben és helyen került sor, oly módon, hogy III.r. vádlott és VI.r. vádlott által bántalmazott segítségére siettek, melynek során maguk is bántalmazást szenvedtek el. E tényből és abból, hogy az őt bántalmazó személyként III.r. vádlottat, míg felségét bántalmazó személyek között VI.r. vádlottat egyértelműen megjelölte, saját bántalmazói között pedig a III.r. vádlotton kívül további, de általa nem látott személyeket is említett, logikus következtetés vonható arra, hogy az segítségére siető térben és időben egybeeső bántalmazásában mind III.r., mind pedig VI.r. vádlott ugyancsak tevékenyen vett részt, már csak azért is, mert olyan személyről, aki közvetlen jelenléte ellenére ezen sértettek bántalmazásától tartózkodott, egy tanú sem tett említését. Ekként téves és az indokolás egyéb részeivel is ellentétben álló a törvényszéknek az ítélet 59. oldalának 4. bekezdésében írt azon következtetése, miszerint VI.r. vádlott bűnössége csak azokban az esetekben állapítható meg, ahol őt a sértettek pontosan megnevezték. E megállapítás - amellet, VI.r. vádlottat egyértelműen azonosítható módon megnevezték, már csak azért sem lehet helyes, mert az ítéletben írtakkal ellentétben a VI.r. vádlott nem I.r. vádlott, hanem IV.r. vádlott fia volt. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság az ítéleti tényállást helyesbítette és kiegészítette.

A sértettek sérelmére történtek a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján iratszerűen kerültek rögzítésre, azokkal a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetértett.

Az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó kedvezőbb elbíráláskori büntető anyagi jogi szabályozásra figyelemmel helytállóan határozott a Btk. 2.§ (2) bekezdésének alkalmazásával az elbíráláskori büntető törvény alkalmazásáról és törvényesen minősítette I.r. vádlott II.r. vádlott, III.r. vádlott, IV.r. vádlott V.r. vádlottak sérelmére elkövetett bűncselekményét a Btk. 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bek. I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntettének, II.r. vádlott és IV.r. vádlottak sértett sérelmére elkövetett bűncselekményét a Btk. 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette kísérletének, III.r. és VI.r. vádlottak sérelmére történt bűncselekményeit 3 rendbeli a Btk. 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette kísérletének, míg az I-II-III-IV-V-VI.r. vádlottak a sértettek sérelmére elkövetett bűncselekményeit további 3 rendbeli a Btk. 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntettének. Törvényes a vádlottak bűnösségének a Btk. 221.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) és d) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés szerint minősülő magánlaksértés büntettében történt megállapítása is. VI.r. vádlott esetében azonban a vádlott testi épség elleni bűncselekményeinek rendbelisége a sértettek számához igazodóan - nyilvánvaló elírás folytán - korrekcióra szorul ezért e bűncselekményeinek rendbeliségét a Fővárosi Ítéltábla 6 rendbeli bűncselekményben határozta meg. Miután a másodfokú bíróság által helyesbített és kiegészített irányadó tényállás szerint III.r., IV.r. és VI.r. vádlottak ugyancsak

valamennyi terhükre rótt bűncselekmény elkövetése során aktív bántalmazó magatartást fejtettek ki, a másodfokú bíróság esetükben a bűnsegédi minőségre utalást mellőzte és elkövetői minőségüket kivétel nélkül társtettesi minőségben határozta meg. A bírói gyakorlat ugyanis következetes abban, hogy a társtettségnek nem feltétele, hogy az elkövetési magatartást kifejtők kivétel nélkül az eredményt követlenül előidéző magatartást fejtsenek ki, elegendő, ha egymás szándékát felismerve, egymással szándékegységben cselekedve, egymás tevékenységét kölcsönösen kiegészítve vesznek részt a bűncselekmény elkövetésében. (pl. BH.2010.172., BH. 2007.71., BH. 1992.220.) Erre figyelemmel helytállón került sor valamennyi vádlott esetében a sértettek sérelmére történt cselekményeik társtettesként való minősítésére is.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy IV.r. vádlott próbára bocsátás hatálya alatt áll, ezért az ügyek egyesítését követően ítéletében a Be. 330.§ (4) bekezdése alkalmazásával IV. r. vádlottal szemben a Paksi Járásbíróság 2015. június 12. napján jogerős 9.B.197/2014/9. számú ítéletének próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette és vele szemben a halmazati büntetést az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt is kiszabottnak tekintette.

A büntetés kiszabás során irányadó körülményeket a Budapest Környéki Törvényszék maradéktalanul feltárta, az elkövetők egységesen társtettesi minőségére figyelemmel azonban az enyhítő körülmények köréből III.r, IV.r. és VI.r. vádlottak esetében a részben bűnsegédi minőségükre utalást a másodfokú bíróság mellőzi. Az enyhítő körülmények körében nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmények nem voltak előzmény nélküliek, azok a családot a család részéről ért ugyancsak jogtalan támadásra vezethetők vissza, de értékelendő a két család közti rokoni kapcsolat és sértettek vallomásainak visszavonásában tetten érhető, a vádlottak büntetőjogi felelősségre vonásának elkerülésére irányuló, ekként megbocsátásként is értékelhető sértetti magatartás. Mindezekre és a vádlottaknak fel nem róható különösen jelentős időmúlásra figyelemmel a másodfokú bíróság az ügyész indítványtól elérően a Budapest Környéki Törvényszék által kiszabott büntetéseket a Btk. 83.§-ában írt bünteteskiszabási elvekkel, az egyes vádlottak terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyával, előéletükkel, egészségi állapotukkal és az elkövetésben játszott szerepükkel összhangban állónak, és a Btk. 37.§-ában írt büntetési célok elérésére alkalmasnak találta, azok megfelelnek az ítélet belső arányosságával kapcsolatos követelményeknek is. I.r. vádlott és IV.r. vádlottak egészségi állapota és idősebb koruk ellenére büntetlen előélete, míg V.r. vádlott esetében enyhe fokban korlátozott beszámítási képessége - a jelentős időmúlás mellett - kellő alapot teremtett a Btk. 82.§ (1) és (2) bekezdés c) pontjában írt enyhítő rendelkezések alkalmazására is. A kiszabott büntetések súlyosítására - különösen a vádlottaknak fel nem róható hét évet is meghaladó időmúlásra, a vádlotti és sértetti család közti viszonyra figyelemmel - lehetőséget a másodfokú bíróság nem látott. Azt IV.r. vádlott esetében a terhére megállapított többszörös halmazat és az abban szereplő jelentősebb tárgyi súlyú, életveszélyt okozó testi sértés büntette mellett nem indokolhatta, a Paksi Járásbíróság ítéletével 1 rb. Az 1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntette miatt alkalmazott próbára bocsátás megszüntetése sem.

A többszörös halmazat, a csoportos és jellemzően védtelen nők sérelmére felfegyverkezve történt megtorló jellegű elkövetés mellett azonban nem kerülhetett sor a kiszabott büntetés enyhítésére, de a büntetett előülethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítésre sem.

A próbaidő tartamára és a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára vonatkozó ítéleti rendelkezések az elsőfokú bíróság által hivatkozott jogszabályhelyeknek megfelelnek.

Törvényesen került sor a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztések végrehajtása esetére történő beszámítására, annak jogszabályi alapját azonban nem az elsőfokú bíróság által hivatkozott a Btk. 92-§-a, hanem a Btk. 99.§ (1) és (2) bekezdése teremti meg. Az elkövetés eszközeként szolgáló bűnjel elkövetése a törvényszék által megjelölt anyagi jogszabállyal ugyancsak összhangban álló volt.

Az elsőfokú bíróság a Be. 338.§ (1)-(3) bekezdéseinek megfelelően rendelkezett az eljárás során felmerült bünyügyi költség viseléséről is. Tekintettel arra, hogy az I-V.r. vádlottak kapcsán az elmeszakértői vélemények beszerzését a terhükre rótt bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlya, és jellege önmagában indokolja, azok szükségtelen voltára történő védő hivatkozások helyt nem foghattak. Az ítélet táblája álláspontja szerint az egyes vádlottak terhére rótt bünyügyi költség a terhükre rótt bűncselekmények súlyával arányban álló, a rendelkezés módosítására, vagy annak megfizetése alóli mentesítésre így törvényi lehetőség nem volt.

Az elsőfokú eljárásban keletkezett tárgyalási jegyzőkönyvek alapján a másodfokú bíróság az ítélet bevezető részében megjelölt tárgyalási napok közül a 2013. szeptember 12. napjának megjelölését mellőzte, míg 2013. december 10. napját a tárgyalási napok között feltüntette.

A Be. 380.§ (1) és a Be. 338.§ (1) bekezdése alkalmazásával a vádlottakat kötelezte a másodfokú eljárásban kirendelt védőik díja címén felmerült bünyügyi költség viselésére is.

Budapest, 2016. év szeptember 22. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szalai Géza s.k.
előadó bíró

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2015. év április hó 28 napján kelt 23.B.3/2011/256. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 3.Bf.217/2015/18. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerős és a fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2016. év szeptember hó 22. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

Németh Annamária

tisztviselő